

přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (Úř. věst. L 196, s. 7; Zvl. vyd. 02/13, s. 469) — Pojem „padělky“ — Zboží označené ochrannou známkou Společenství nacházející se v tranzitu ze třetí země, kde bylo vyrobeno a určeno na trh v další třetí zemi — Mobilní telefony „Nokia“

Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 3295/94 ze dne 22. prosince 1994, kterým se stanoví opatření týkající se vstupu zboží porušujícího určitá práva duševního vlastnictví na území Společenství a jeho vývozu a zpětného vývozu z tohoto území, ve znění nařízení Rady (ES) č. 241/1999 ze dne 25. ledna 1999, a nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo, musí být vykládána v tom smyslu, že:

- zboží pocházející ze třetího státu, které je napodobeninou výrobku chráněného v Evropské unii právem z ochranné známky nebo kopií výrobku chráněného v Unii autorským právem, právem s ním souvisejícím nebo (průmyslovým) vzorem nemůže být kvalifikováno jako „padělky“ nebo „nedovolené napodobeniny“ ve smyslu uvedených nařízení pouze na základě toho, že vstoupilo na celní území Unie v režimu s podmíněným osvobozením od cla;
- toto zboží může naproti tomu uvedené právo porušovat, a být tak kvalifikováno jako „padělky“ nebo „nedovolené napodobeniny“, je-li prokázáno, že je určeno k prodeji v Evropské unii, přičemž takový důkaz je dán, zejména ukáže li se, že uvedené zboží bylo předmětem prodeje zákazníkovi v Unii nebo nabídky či reklamy určené spotřebitelům v Unii, nebo pokud z dokumentů či korespondence týkajících se dotčeného zboží vyplývá, že je plánováno jeho přeměrování ke spotřebitelům v Unii;
- aby mohl orgán příslušný k vydání rozhodnutí ve věci samé užitečně přezkoumat existenci takového důkazu a dalších znaků porušení uplatňovaného práva duševního vlastnictví, musí celní orgán, k němuž byla podána žádost o přijetí opatření, jakmile má k dispozici indicie umožňující podezření na existenci uvedeného porušení, pozastavit propuštění uvedeného zboží nebo je zadržet, a
- mezi takové indicie může patřit zejména skutečnost, že určení zboží není uvedeno, ačkoliv požadovaný režim s podmíněným osvobozením od cla takový údaj vyžaduje, neexistence přesných nebo věrohodných informací o totožnosti nebo adrese výrobce nebo odesílatele zboží, chybějící spolupráce s celními orgány nebo

objevení dokumentů nebo korespondence týkajících se dotčeného zboží a nasvědčujících tomu, že může dojít k jeho přeměrování ke spotřebitelům v Evropské unii.

- (¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.
Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 1. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Systeme Helmholtz GmbH v. Hauptzollamt Nürnberg

(Věc C-79/10) (¹)

(„Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 14 odst. 1 písm. b) — Osvobození energetických produktů používaných jako pohonné hmoty nebo paliva pro leteckou dopravu — Používání letadla pro jiné než výdělečné účely — Působnost“)

(2012/C 32/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Systeme Helmholtz GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Nürnberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 11 odst. 3, čl. 14 odst. 1 písm. b) a čl. 15 odst. 1 písm. j) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405) — Rozsah výjimky ze zdanění, která je stanovena pro dodávky energetických produktů používaných jako palivo pro leteckou dopravu — Vnitrostátní právní úprava, podle níž tato výjimka platí pouze pro lety prováděné leteckými dopravci — Lety mající výdělečné a soukromé účely prováděné letadlem patřícím podniku, který není leteckým dopravcem

Výrok

- 1) Článek 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, musí být vykládán v tom smyslu, že osvobození pohonných hmot používaných pro leteckou dopravu od daně stanovené tímto ustanovením nelze poskytnout takovému podniku, jako je podnik dotčený v původním řízení, který pro účely rozvoje své obchodní činnosti používá vlastní letadlo k zajištění cest svých zaměstnanců k zákazníkům nebo do místa konání veletrhů, neboť tyto cesty neslouží přímo k poskytování leteckých služeb za úplaty tímto podnikem.

- 2) Článek 15 odst. 1 písm. j) směrnice 2003/96 musí být vykládán v tom smyslu, že pohonné hmoty použité k uskutečnění letů do letecké opravy a zpět nespádají do působnosti tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. prosince 2011 — France Télécom v. Evropská komise, Francouzská republika

(Věc C-81/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režim daně z podnikání uložené společnosti France Télécom — Pojem „podpora“ — Legitimní očekávání — Promlčecí lhůta — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada právní jistoty“)

(2012/C 32/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: France Télécom (zástupci: S. Hautbourg, L. Olza Moreno a L. Godfroid, avocát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: E. Gippini Fournier a D. Grespan, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. Gstalter, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudkům Soudu prvního stupně (třetího senátu) ze dne 30. listopadu 2009, France a France Télécom v. Komise (T-427/04 a T-17/05), kterým byly zamítnuty žaloby podané Francouzskou republikou a účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek, jejichž předmětem bylo zrušení rozhodnutí Komise 2005/709/ES ze dne 2. srpna 2004 o státní podpoře poskytnuté Francií (Úř. věst. 2005, L 269, s. 30) — Nedodržení smyslu pojmů „státní podpora“ a „výhoda“ u režimu daně z podnikání uložené společnosti France Télécom v letech 1994 až 2002 — Porušení zásady ochrany legitimního očekávání — Promlčecí lhůta u režimu podpor — Povinnost uvést odůvodnění a porušení zásady právní jistoty

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti France Télécom SA se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. prosince 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundespatentgericht — Německo) — Merck Sharp & Dohme Corporation (dříve Merck & Co. Inc.) v. Deutsches Patent- und Markenamt

(Věc C-125/10) (¹)

(„Duševní a průmyslové vlastnictví — Patenty — Nařízení (EHS) č. 1768/92 — Článek 13 — Dodatkové ochranné osvědčení pro léčivé přípravky — Možnost vydat uvedené osvědčení v případě, kdy je doba, která uplynula mezi dnem, ke kterému byla podána přihláška základního patentu, a dnem vydání první registrace ve Společenství, kratší než pět let — Nařízení (ES) č. 1901/2006 — Článek 36 — Prodloužení doby platnosti dodatkového ochranného osvědčení“)

(2012/C 32/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Merck Sharp & Dohme Corporation (dříve Merck & Co. Inc.)

Žalovaný: Deutsches Patent- und Markenamt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundespatentgericht — Výklad čl. 13 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 152, s. 1) — Možnost vydat uvedené osvědčení v případě, kdy je doba, která uplynula mezi dnem, ke kterému byla podána přihláška základního patentu, a dnem vydání první registrace ve Společenství, kratší než pět let

Výrok

Článek 13 nařízení Rady (EHS) č. 1768/92 ze dne 18. června 1992 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro léčivé přípravky ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ze dne 12. prosince 2006 ve spojení s článkem 36 nařízení č. 1901/2006 musí být vykládány v tom smyslu, že dodatkové ochranné osvědčení může být pro léčivé přípravky vydáno, je-li doba, která uplynula mezi dnem, ke kterému byla podána přihláška základního patentu, a dnem vydání první registrace v Unii, kratší než pět let. V tomto případě začíná lhůta pediatrického prodloužení podle poslední uvedené nařízení běžet od data, které se určí tak, že se od data zániku patentu odpočítá rozdíl mezi obdobím pěti let a dobou, která uplynula mezi podáním přihlášky patentu a vydáním první registrace.

(¹) Úř. věst. C 161, 19.6.2010.